

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA POMORSKIEGO

Gdańsk, dnia 19 stycznia 2016 r.

Poz. 146

UCHWAŁA NR 247/G319/P/15 KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W GDAŃSKU

z dnia 26 listopada 2015 r.

Działając na podstawie art. 11 ust. 1 pkt 5 i art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 października 1992r. o regionalnych izbach obrachunkowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2012r. poz. 1113 z późn. zm.), art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2015r. poz. 1515) oraz art. 19 pkt 3 w zw. z art. 15 ust. 1, art. 16 i art. 19 pkt 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2014r. poz. 849 z późn. zm.)

– Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku po rozpoznaniu uchwały Nr IX/80/2015r Rady Miejskiej w Kępicach z dnia 30 listopada 2015 r. w sprawie wprowadzenia opłaty targowej i ustalenia stawek opłaty targowej na rok 2016

orzeka nieważność § 2 pkt 6 badanej uchwały.

UZASADNIENIE

W dniu 9 listopada 2015r. wpłynęła do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku uchwała IX/80/2015r Rady Miejskiej w Kępicach z dnia 30 listopada 2015 r. w sprawie wprowadzenia opłaty targowej i ustalenia stawek opłaty targowej na rok 2016, zaś w dniu 26 listopada 2015r. była ona przedmiotem badania Kolegium tutejszej Izby.

Uchwałą tą Rada Miejska w Kępicach postanowiła w § 2 pkt 6 uchwalić dzienną stawkę opłaty targowej na 2016 rok „dla rolników i działkowców zbywających płody rolne z własnych upraw” w wysokości 2,00 zł.

Rozpoznając powyższe zapisy ujęte w § 2 pkt 6 uchwały Kolegium tut. Izby stwierdziło, że są one obciążone wadą o charakterze istotnego naruszenia prawa, polegającą na przekroczeniu uprawnień Rady Miejskiej wynikających z art. 19 pkt 3 w zw. z art. 15 ust. 1, art. 16 i art. 19 pkt 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

Zgodnie z art. 19 pkt 3 ww. ustawy rada gminy upoważniona jest do wprowadzenia innych niż przewidziane w ustawie zwolnień o charakterze przedmiotowym, przez co należy rozumieć również (jako działanie o mniejszych skutkach negatywnych dla wpływów podatkowych) różnicowanie stawek o charakterze przedmiotowym.

Powyższe koresponduje również z normami wynikającymi z art. 7, art. 32 i art. 217 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. w zw. z art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy o samorządzie gminnym.

Zgodnie z art. 7 Konstytucji RP organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Wywiedziona z przepisu prawa norma prawna jest podstawą dla działania upoważnionego w tym przepisie organu, a więc każde działanie władzy publicznej musi znajdować umocowanie w przepisach prawa upoważniających do podjęcia danego aktu prawnego.

Z kolei art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy o samorządzie gminnym stanowi o tym, że do wyłącznej właściwości rady gminy należy podejmowanie uchwał w sprawach podatków i opłat, jednakże organ stanowiący ma to czynić w granicach określonych w ustawach.

Stosownie do brzmienia art. 217 Konstytucji RP nakładanie podatków i innych danin publicznych, określanie podmiotów i przedmiotów opodatkowania i stawek podatkowych, a także zasad przyznawania ulg i umorzeń oraz kategorii podmiotów zwolnionych od podatków następuje w drodze ustawy.

W odniesieniu do zakresu objętego badaną uchwałą z powołaną wyżej regulacją ma związek art. 15 ust. 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, określający, iż opłatę targową pobiera się od osób fizycznych, osób prawnych oraz jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej, dokonujących sprzedaży na targowiskach, jak również art. 16 ustanawiający zwolnienie od ww. opłaty dla osób i jednostek wymienionych w art. 15 ust. 1, które są podatnikami podatku od nieruchomości w związku z przedmiotami opodatkowania położonymi na targowiskach.

Ponadto art. 32 Konstytucji RP ustanawia zasadę równości, oznaczającą prawo do równego traktowania podmiotów przez władze publiczne, której to zasady władze muszą przestrzegać. Określenie preferencyjnej stawki opłaty targowej wobec rolników i działkowców świadczy o nierównym traktowaniu podatników.

Kolegium Izby wskazuje, że istniejące ograniczenia, jakie ustawodawca wprowadził, dotyczą braku możliwości różnicowania stawek opłat lokalnych w zakresie podmiotowym, a także narzuconych górnych limitów (diennej lub rocznej) stawki kwotowej danej opłaty, określonych w art. 19 ust. 1 ww. ustawy.

Zdaniem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku brzmienie art. 19 pkt 3 w zw. z art. 15 i 16 oraz art. 19 pkt 1 ww. ustawy nie pozostawia wątpliwości, że różnicowanie wysokości opłaty targowej jest dopuszczalne (w granicach stawki maksymalnej), aczkolwiek tylko ze względu na rodzaj przedmiotu opodatkowania.

Zatem gmina może różnicować stawki ww. opłat jedynie w zakresie przedmiotowym. Zakres ten zaś, w zależności od rodzaju opłaty, może przybierać różne formy, charakterystyczne dla danego typu opłaty. Rada gminy nie ma prawnych możliwości różnicowania ww. opłat w zakresie podmiotowym.

Ustalając stawkę opłaty targowej dla rolników i działkowców Rada Miejska wyróżniła określoną kategorię podatników, którym ustalono preferencyjną stawkę opłaty targowej w wysokości 2,00 zł za zajęcie m² placu lub stoiska. Tym samym Rada Miejska w Kępicach wprowadziła różnicowanie w zakresie opłaty targowej o charakterze podmiotowym, godzące w zasadę równości podatników.

Ustanowienie przez Radę Miejską w Kępicach stawki opłaty targowej w sposób określony w badanej uchwale w świetle powyższych rozważań stanowi istotne naruszenie przywołanych wyżej przepisów prawa.

Biorąc powyższe pod uwagę Kolegium tut. Izby postanowiło jak w sentencji.

Na niniejszą uchwałę Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia, wnoszona za pośrednictwem tutejszej Izby.

Prezes Regionalnej Izby
Obrachunkowej w Gdańsku

Luiza Budner-Iwanicka